

A Fővárosi Ítéltábla a GYOLLAI Ügyvédi Iroda (.....) és a Csekő Ügyvédi Iroda (.....) által képviselt felperesnek dr. Horony Levente ügyvéd (.....) által képviselt alperes ellen tagkizárás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. július 16-án kelt 38.G.41.007/2017/33. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 95.000 (kilencvenötezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint a 2010. február 22-én kelt létesítő okirattal alapított felperes 36.300.000 forint alaptőkével bejegyzett részvénytársaság, fő tevékenysége a „biztosítási ügynöki, bróker tevékenység”, amelynek keretében döntően befektetési egységekhez kötött életbiztosításokat közvetít. A felperesnek három részvényese van, akik közül az egyik részvényes az alperes, a másik részvényes a perben nem álló törvényes képviselő, aki egyben a felperes igazgatóságának az elnöke is.

A felperes a Kft. jogutódja. törvényes képviselő a ... Kft. kizárólagos tulajdonában állt üzletrészből 500.000 forint névértékű üzletrészt eladott az alperesnek. A Kft. 2008. és 2009. évben törzstőkét emelt, amelynek keretében az alperes kb. 400.000.000 forintot adott a társaságnak, amelyben további 200.000 forint névértékű üzletrészt szerzett. Az alperes 2010-ben 48.000.000 forint kölcsönt adott, melyet kölcsönszerződésbe foglaltak, illetve az alperes tagi kölcsönt is nyújtott a felperesnek.

A felperesi vállalkozás éveken keresztül nem volt nyereséges, az alperes és törvényes képviselő több üzleti megbeszélést tartott, illetve 2016. január 1-jén egy megállapodást is aláírtak, amely szerint mindkettőjük szándékában és érdekében áll, hogy a felperesben fennálló részvényeiket részben, vagy egészben értékesítsék.

Érdemben az ügyük nem haladt előre, ezért az alperes 2016. december 29-én megbízást adott a Kft. részére, hogy szemben fennálló vitája ügyében eljárjon. A Kft. az ügy ellátására további megbízást adott 2016. december 30-án részére.

.... visszavonult magyar profi ökölvívó, egykori váltósúlyú világbajnok, hivatásos magánnyomozó, a Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamara tagja.

..... 2017. január 10-én előzetes bejelentkezés nélkül megjelent a felperes székhelyén, ahol személyesen kereste, aki nem tartózkodott akkor az irodában. A jelenlévő (igazgatósági tag, a

cég adminisztrációjának vezetője) kérte meg, hogy hívja fel telefonon. Az irodában kívül üzletkötő tanácsadó volt jelen. a névjegykártyáját otthagyva távozott a helyszínről. törvényes képviselő nem sokkal ezt követően felhívta telefonon, aki közölte vele, hogy az alperes megbízásából kereste, miután a közöttük lévő elszámolási vitában kíván közvetíteni. törvényes képviselő 2017. január 31-re időpontot adott a megbeszélésre, a felperes székhelyén. Január 31-én ismételten megjelent a székhelyen, ekkor kívül még három ügyvéd is jelen volt. A megbeszélés kb. 1 óráig tartott, amely során öt kérdésre kívánt választ kapni, melyeket írásban is átnyújtott. törvényes képviselő azonban a jelenlévő jogi képviselők tanácsára a kérdéseket nem válaszolta meg, miután azok a személyes pénzügyeit érintették és nem a felperesi társasággal voltak kapcsolatosak.

2017. február 24-én törvényes képviselő összehívta a felperes közgyűlését a felperes székhelyére 2017. március 14-én 11 órára. A közgyűlési meghívó szerinti 3. napirendi pont a következő volt: „A Ptk. 3:107-108. §-a alapján alperes ... részvényes ... Zrt-ből való kizárása iránti kereset benyújtása és alperes ... részvényes Zrt-ből való kizárása iránti per megindítása tárgyában határozathozatal”.

A meghirdetett időpontban az alperes jogi képviselője megjelent, miután azonban alperes ... részvényesi igazolását felmutatni nem tudta, ezért szavazati jogot nem gyakorolhatott és nem lehetett jelen a közgyűlésen sem.

A 3. napirendi pont keretében a közgyűlésen a levezető elnök ismertette az igazgatóság határozati javaslatát, amely az alábbi volt:

„A közgyűlés úgy dönt, hogy alperes ... részvényes Társaságból való kizárása érdekében, a Társaság alperes ... részvényes ellen keresetet indít, mivel alperes ... részvényes Társaságban való maradása a Társaság céljainak elérését nagymértékben veszélyezteti. A közgyűlés felhatalmazza az igazgatóságot, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 3:107-108. § alapján készítse elő az alperes ... részvényes kizárására irányuló kereseti kérelmet és azt a jelen határozat meghozatalától számított 15 (tizenöt) napos jogvesztő határidőn belül nyújtsa be az illetékes bíróságon.

A kizárás oka a következő (Ptk. 3:108. § (1) bekezdés)

alperes ... részvényes megbízása alapján 2017. (kettőezer-tizenhetedik) év január hónap 10. (tizedik) napján ökölvívó megjelent a ... Zrt. székhelyén, ahol személyesen az igazgatóság elnökét kereste. törvényes képviselő ekkor nem volt a ... Zrt. székhelyén, de telefonban ökölvívó előadta törvényes képviselő részére, hogy alperes ... részvényes megbízásából keresi, akinek állítása szerint elszámolási vitája van Az alperes ... részvényes megbízásából eljáró ökölvívó megjelenése a ... Zrt. székhelyén komoly félelmet keltett. Ezt követően mind alperes neve részvényes, mind pedig a megbízása alapján eljáró ökölvívó elmondta, hogy ... el kívánják számoltatni és alperes ... részvényes követelését érvényesíteni.

Az alperes ... részvényes megbízása alapján a ... Zrt. székhelyén megjelenő ökölvívó megjelenése és megalapozatlan elszámoltatási igénye, követelése komoly félelmet okozott, tekintettel arra, hogy ... ökölvívónak korábban a sajtó által is részletesen ismertetett pénzbehajtási, zsarolási büntető ügye volt.

Tekintettel tehát arra, hogy az alperes ... részvényes megbízása alapján eljáró, a ... Zrt. székhelyén 2, azaz kétfő alkalommal személyesen is megjelenő ökölvívó olyan elszámolási igénnyel, követeléssel lépett fel ... szemben, amelynek jogalapja nincsen és, amely tárgyában alperes ... részvényes soha semmilyen jogszerű követelést, jogi igényt nem fogalmazott meg, illetve a ... Zrt.-vel szemben, ezért az alperes ... részvényes megbízása alapján eljáró Kótai Mihály ökölvívó fellépése nyilvánvalóan jogellenes és alaptalan, tekintettel arra, hogy sem ..., sem pedig a ... Zrt.-nek semmilyen jogcímen nem áll fenn tartozása alperes ... részvényes felé.

alperes ... részvényes a fenti magatartásával átlépte az elfogadható üzleti normák és keretek határát, ugyanis alperes ... részvényes egyértelműen és szándékosan fizikai fenyegetettség érzetét akarta kelteni ... ökölvívó megbízásával, mellyel megtámadta a ... Zrt. igazgatóságának elnökét egy olyan megalapozatlan követelés, elszámolási igénye miatt, melynek semmilyen jogalapja nincsen. Tekintettel arra, hogy alperes ... részvényes az elmúlt évek során több alkalommal is okiratilag nyilatkozta, hogy sem a Társasággal szemben, sem annak igazgatósági elnökével szemben, semmilyen jogcímen nem áll fenn követelése, valamint arra, hogy korábban semmilyen jogi igénnyel nem lépett fel, így a megbízásából eljáró ... ökölvívó 2016. (kettőezer-tizenhatodik) év január hónap 10. (tizedik) napi és azt követő, önmagában is fizikai erőt demonstráló, jogon kívüli fellépése ellehetetleníti a részvényesek közötti üzleti együttműködést, valamint a részvényes és az igazgatóság közötti együttműködést, amely helyzet súlyosan veszélyezteti a Társaság napi-, illetve hosszú távú üzleti működését.

alperes ... részvényes fent részletezett cselekménye miatt vele szemben visszafordíthatatlan bizalomvesztés következett be az igazgatóság részéről, így az együttműködés az alperes által kialakított körülmények között nem tartható fenn."

Ismertetésre került törvényes képviselő igazgatósági elnöknek az írásbeli eseményismertetése is.

Ezt követően a közgyűlés a 3/2017. (2017.03.14.) számú határozattal elfogadta a fenti határozati javaslatot.

A felperes 2017. március 29-én előterjesztett keresetében a Ptk. 3:107-3:108. §-ai alapján az alperes tag kizárását, alperes perköltségben marasztalását kérte. A tagkizárás alapjául szolgáló helyzetet ismertetve arra hivatkozott, hogy az alperesi részvényes megbízása alapján 2017. január 10-én ... ökölvívó megjelent a székhelyén, ahol személyesen ... az igazgatóság elnökét kereste. A telefonban ... ökölvívó előadta ..., hogy az alperes megbízásából keresi, akinek állítása szerint elszámolási vitája van A felperes állította, hogy ezt megelőzően törvényes képviselő és az alperes között nem volt üzleti vita, több megállapodást is kötöttek. megjelenése a székhelyen komoly félelmet keltett. Ezt követően az alperes és ... is elmondták, hogy ... el kívánják számoltatni. 2017. január 31-én az alperes képviselőjeként ismét megjelent a székhelyen, ahol a fentieket személyesen előadta ... és törvényes képviselő jogi képviselőinek. ... korábban a sajtó által is részletesen ismertetett pénzbehajtási, zsarolási, garázdaság miatti büntető ügy volt. Az alperes soha semmilyen jogszerű követelést nem fogalmazott meg szemben, ezért a megbízása alapján eljáró ökölvívó fellépése nyilvánvalóan jogellenes és alaptalan. Alperes ezen magatartásával átlépte az elfogadható üzleti normák és keretek határát, szándékosan fizikai fenyegetettség érzetét akarta kelteni jogalap nélküli elszámolási igényre hivatkozva. A fizikai erőt demonstráló fellépése ellehetetleníti a részvényesek közötti üzleti együttműködést, súlyosan veszélyezteti a napi, illetve hosszú távú üzleti tevékenységét, a bemutatott céljai elérését. Az alperes ismertetett cselekménye miatt alperessel szemben visszafordíthatatlan bizalomvesztés következett be, a folyamatos fenyegetettség érzés állapotában az igazgatóság elnökétől és tagjaitól sem várható el a részvényesek érdekei képviselete a mindennapi munkájuk során. Az ökölvívó fellépése óta jelentős összeget költött személyi és üzleti vagyon védelmére.

Hivatkozott arra is, hogy a közgyűlés 3/2017. (2017.03.14.) számú határozattal döntött alperes kizárása iránti perindításról, a kizárás okát a jegyzőkönyv tartalmazza. Hangsúlyozta, hogy a tagkizárás intézménye arra a kiélezett, kritikus társasági jogi helyzetre kínál megoldást, amikor a tagok, illetve a tagok és a társaság vezetése között olyannyira megbomlott az összhang, hogy a társasági célokat egymással együttműködve nem tudják elérni, mivel a súlyosan megromlott viszony önmagában is veszélyezteti a társaság működését. Alperes azon eljárása, „amelynek keretében többször fizikai erőt, megfélemlítést demonstráló ökölvívót küldött a székhelyére, egy megalapozatlan, soha nem közölt követelés elintézése, elszámolása céljából” kifejezetten indokoltá teszi az alperes kizárását. Az életbiztosítással kapcsolatos üzleti tevékenység kifejezetten bizalmi

jellegű, nem képzelhető el üzleti működés olyan körülmények között, amikor az egyik részvényes a leírt módon lép fel az igazgatóság elnökével szemben. Elfogadható üzleti környezet megteremtethetősége hiányában az üzleti növekedés a fennálló helyzetben és körülmények között ellehetetlenülhet. Állításai alátámasztása érdekében kérte törvényes képviselő igazgatósági elnök személyes meghallgatását, továbbá igazgatósági tag tanúkénti meghallgatását, különösen arra, hogy, mint ökölvívó és nem, mint magánnyomozó mutatkozott be a felperes székhelyén 2017. január 10-én, továbbá a megjelenésekor nem kívánt a felperesi cégszűkekre betekinteni, illetve, hogy megjelenése következtében a felperes dolgozói között megnövekedett a bizonytalanság érzés, a dolgozók félelmükben nem szívesen járnak be a székhelyre dolgozni, ügyfélalálkozót lebonyolítani, melynek következtében a felperes teljesítménye, árbevétele kimutathatóan romlik. Kérte továbbámásodik látogatásakor (2017. január 31.) a felperesi oldalon jelenlévő ügyvédek meghallgatását arra, hogy elsődleges célja a látogatásával az volt, hogy a igazgatóság elnökére rájesszen, neki álmatlan éjszakákat okozzon. olyan követelést közölt az igazgatóság elnökével, melynek jogalapja nem volt, ezért a jogszerűség és a törvénytelenesség határára mozogva lépett fel egy jogalap nélküli követelés érdekében, a félelemkeltés eszközével. Kérte továbbá a Kft. ügyvezetőjének, ...a meghallgatását, miután az alperes állítása szerint ezt a céget bízta meg a felperes pénzügyi helyzetének vizsgálatával, iratbetekintési joggal, amely azonban jogalap nélküli követelés vagy igényérvényesítésére szolgált. Indítványozta meghallgatását azon tényállítása bizonyítására, hogy a székhelyen történő fellépésének fő célja az igazgatóság elnökére történő rájlesztés volt és, hogy olyan pénzügyi követeléssel lépett fel az igazgatóság elnökével szemben, melynek jogalapja nem volt.

Egyebek mellett 10/F/6. szám alatt csatolta alperes által a Kft-nek 2016. december 29-én írt megbízó levelet, melyben az alperes megerősítette, hogy a társaság megbízást kapott törvényes képviselő szemben fennálló vitája, követelése 1.008.920 db ... részvény 180 Ft/db áron történt eladásának ügyében egyeztető tárgyalások során való rendezésre/ érvényesítésre. A levélben rögzítésre került, hogy azt a Kft. jogosult bemutatni, illetve átadni a vitás félnek.

Az alperes a kereset elutasítását, felperes perköltségben marasztalását kérte. Előadta, hogy befektetése a felperesbe, illetve annak jogelődjébe, a ... Kft-be több, mint fél milliárd forint volt, továbbá a felperes igazgatósági elnökének is adott kölcsön, annak reményében, hogy a felperes az ígérek szerint világcéggé válik. A cég működése azonban nem támasztotta alá ezeket a reményeket, osztalék fizetés nem történt és ezért a társaság vagyoni helyzetéről, a részvények alakulásáról több információt szeretett volna tudni, azonban a felperes igazgatósági elnökének folyamatos ígéretése ellenére sem kapott erre választ. Ezért szerette volna a részvényeit értékesíteni, csökkentve ezzel is az addigi veszteségét. A fenti cél miatt adott megbízást a Kft-nek azért, hogy a társaság tényleges vagyoni helyzetéről, a felperes törvényes képviselőjétől kapjon tájékoztatást. a Kft. alvállalkozója volt, ténylegesen az ő közreműködését kérte, azonban nem mint ökölvívót kérte fel, hiszen már nem hivatásos ökölvívó, hanem igazolvánnyal rendelkező hivatásos magánnyomozó. Azzal bízta meg, mint magánnyomozót, hogy a képviseletében eljárva megkeresse a felperesi társaságot és a befektetése szerinti részvényeladásokról, azok folyamatáról, a társaság tényleges vagyoni helyzetéről kapjon tájékoztatást a felperes törvényes képviselőjétől. Ezen felvilágosítás kérés jogának gyakorlását meghatalmazott útján a jogszabályok (Ptk. 6:11. §, 6:15. §, 3:255. §, 3:256. §, Pp. 66. § (1) bekezdés) lehetővé, illetve kötelező teszik.

Hangsúlyozta, hogy a keresetben előadott indokok nem alkalmasak annak megállapítására, hogy a társaság céljaival nagy mértékben ellentétes magatartást tanúsított. Vitatta a felperes azon állítását, hogy bármilyen törvénybe ütköző cselekmény vagy tevékenység végzésére adott volna megbízást Maga is kérte tanúkénti meghallgatását annak bizonyítására, hogy nem tanúsított olyan tagi magatartást, mellyel a társaság jövőbeni működésére és céljainak elérésére súlyos veszélyt jelentene, illetve azt veszélyeztetné.

Hivatkozott arra is, hogy a felvilágosítás kéréséhez való jognak és iratbetekintéshez való jogának képviselő útján történő gyakorlása nem jár a társaság súlyos érdeksérelmével. A felperes törvényes képviselő magánszemély, valamint közte létrejött, a felperest nem érintő, tehát nem céges jogviszony kapcsán, a felperes által sérelmesnek tartott megbízott megkeresése okán kívánja kizárni a társaságból. A Ctv. 71/A. § szerinti tagkizárást nem alapozza meg az a tény, ha a két részvényes, mint magánszemély között áll fenn jogvita bármilyen jogviszonyból eredően. Nem adott olyan megbízást, hogy félelmet, ijedtséget keltsen egy 5 kérdéssorból álló vázlatot adott át abból a célból, hogy a kérdéseket tegye fel Ezek a kérdések kizárólag a ... fennálló személyes elszámolásával voltak kapcsolatosak.

Az elsőfokú bíróság személyesen meghallgatta alperest, tanúként törvényes képviselő egyebek mellett elmondta, hogy az 5 kérdésre már nem emlékszik és választ sem adott rájuk, ugyanis ezek a kérdések nem a cégüket érintették, hanem kizárólagosan az ő magánpénzügyeit és ekkor azt is tanácsolta neki az ügyvéd, akinek átadta ezt az 5 kérdést tartalmazó iratot, hogy erre nem is kell válaszolnia. A társaság normál napi ügymenetével kapcsolatban ez az eset elsődlegesen a munkavállalóiknak a biztonságérzetére hat ki. Ez azért nagyon fontos a cég életében, mert ők azok, akik az üzletet bonyolítják. Számára mint magánember számára is félelemérzetet keltett és jelent. nem akart senkit tettelegesen bántalmazni, csak néhány álmatlan éjszakát akart okozni és ijedtséget. A társaság életében megjelenése elsődlegesen humán hatású.

.... úgy nyilatkozott, hogy amikor a ökölvívó az irodában járt, ezen alkalommal, akkor rajta kívül volt az irodában jelen, aki egy tanácsadó. lényegében a benyomása az volt, hogy nagyon nyájas, szinte már túlzóan nyájas volt a viselkedése, egyben nagyon nyomulós. Nem volt olyan érzése, vagy félelme, hogy rá támadna, vagy fizikailag erőszakos lenne vele, egyszerűen csak az érzése volt utána rossz és kellemetlen, hogy mit keresett ő itt és mit akarhat tőlük. Az a tény, hogy mindenáron be akart jutni az irodába, az is nagyon furcsa volt, hiszen általában ilyen esetben megáll az ember és nem megy tovább.

.... többek között előadta, hogy alperestől az volt az információ, hogy törvényes képviselő kitér az ő megkeresései elől és már nem tudja ezt rendes, normális úton, korrekt megbeszélés keretén belül lerendezni. Elmondta, hogy keresi, azt nem mondta meg, hogy milyen ügyben és átadta a névjegykártyáját. Ez a névjegy egy fradis névjegykártya volt, amely ökölvívó szakosztályának a vezetője. A megbízás arról szólt, hogy törvényes képviselő nem számolt el valamilyen értékpapírügylettel kapcsolatosan és ebben kellett volna közvetítenie. Semmi olyan megbízás nem volt a részére, hogy fenyegetően lépjen fel, vagy erőszakosan vagy támadóan. Őt nem mint ökölvívót bízta meg, hanem mint közvetítőt. Amikor a felperes irodájában járt, mind a két alkalommal teljesen normális, udvarias hangnem volt. Nem volt félelmetes hangulat.

Alperes a tanúnyilatkozatokat követően kiemelte, hogy magatartásával - ... közvetítő megbízásával és a által kifejtett, udvarias, tisztelettudó eljárásával és tevékenységével - a felperes jövőbeni működésére és céljainak elérésére nem jelentett semmilyen veszély, sőt törvényes képviselő személyesen nyilatkozta, hogy a társaság idén nyereséges lesz.

A felperes összefoglaló iratában azt hangsúlyozta, hogy kellő tudás hiányában felkészületlen és inkompetens volt jogi-, üzleti- céges mediációra, közvetítésre. Nyilvánvalóan veszélyes a jövőbeni működésére az a részvényes, aki az osztalék fizetés hiánya miatt ökölvívót küldi ellene, illetve törvényes képviselője ellen. Sérelmezte, hogy törvényes képviselő a tanúkénti meghallgatása miatt nem lehetett jelen az alperes, illetvetanú meghallgatása során sem, így sérült a nyilatkozattételi joga.

Az elsőfokú bíróság 2018. július 16-án kelt 38.G.41.007/2017/33. számú ítéletével a keresetet elutasította, kötelezte a felperest az alperesnek 265.000 forint + ÁFA perköltség megfizetésére. A pertárgy értékét 600.000 forintban határozta meg, megállapította, hogy a felperes az ítélet jogerőre emelkedését követően 762.000 forint illeték visszaigénylésére jogosult a székhelye szerint illetékes NAV-tól. Az ítélet indokolásában a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:107. § (1), 3:108. § (1)-(2) bekezdése idézését követően rámutatott, hogy kialakult bírói gyakorlat szerint a kizárási okot közvetlenül és teljes részletezettséggel, a kizárásról döntő társasági határozatban kell megjelölni. A perben ezen túlmenően előadott tények, körülmények a kizárás szempontjából figyelmen kívül hagyandók. Ezért a kizárási per megindításáról szóló közgyűlési határozatot, az előterjesztésben feltárt tényeket és körülményeket vizsgálta.

A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján, a felperes igazgatósági elnökének és tanúkénti, valamint az alperes személyes meghallgatása alapján az elsőfokú bíróság tényként állapította meg, hogy a megbízása a felperes székhelyén történt megjelenése során az alperes és törvényes képviselő részvényes, felperesi igazgatósági elnök közötti „elszámolási vita” közvetítésére szólt. A felperes és az alperes sem vitatta, hogy ... 2017. január 31-én a felperes székhelyén, az igazgatósági elnök által meghatározott időpontban történt megjelenésekor öt kérdésre kért választ, amely kérdések kizárólag törvényes képviselő pénzügyi helyzetével voltak kapcsolatosak. Éppen ezért adták a jelenlévő ügyvédek azt a tanácsot neki, hogy azokra nem köteles válaszolni. A kizárás alapjául felhozott alperesi tagi magatartás, közvetítőként való megbízása, nem a felperes, hanem az igazgatóság elnöke, törvényes képviselő irányába történő egyeztetési kísérlet volt, annak ellenére, hogy az alperes úgy nyilatkozott, hogy a felperes gazdasági tevékenységéről kívánt tudakozódni. A tagkizárást a tagsági jogviszonyból eredően a társaságnak okozott hátrányok, illetve veszélyeztetések alapohtatják meg. A feltárt tényállás alapján nem volt megállapítható, hogy az alperessel azért ne működhetnének együtt a részvényesek, mert ökölvívót megbízta az elszámolási vita megoldására való egyeztetéssel. Az alperes is vallotta, hogy nem mint a felperes részvényese, hanem mint magánember adta a megbízást arra, hogy mint magánemberrel egyeztessen. Az elsőfokú bíróság a tanúvallomásokból és törvényes képviselő vallomásából megállapította, hogy nem lépett fel erőszakosan az első látogatás alkalmával sem, udvariasan viselkedett, a második látogatása pedig már a felperesi „ügyvezető” által meghatározott időpontban történt. Nem volt megállapítható, hogy kizárás okaként megjelölt félelemkeltő magatartása megvalósult volna, és az sem, hogy ez a két látogatás a felperes jövőbeni céljainak elérését akadályozná.

Kitért arra is, hogy a perben felperes képviselőjének tanúkénti meghallgatása miatt a felperes nyilatkozattételi joga nem sérült, miután a jogi képviselő kötelező, a felperes jogi képviselője indítványozhatott kérdéseket az alpereshez, a tanúkhöz is.

Az ítélettel szemben a felperes fellebbezett. Fellebbezésében elsődlegesen az ítélet keresete szerinti megváltoztatását, alperes perköltségben marasztalását, másodsorban az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását kérte.

Előadta, hogy az elsőfokú bíróság a perben álló felek előadása, a becsatolt okirati bizonyítékok téves értelmezése, illetve a meghallgatni indítványozott tanúk mellőzése miatt nem tárta fel kellően a perbeli tényeket, azokból helytelen jogi következtetéseket vont le. Állította, hogy a tagkizárást megalapozó, a legfőbb szervi határozat alapját képező események vizsgálata is szükséges a tagkizárási feltételeinek vizsgálata körében. Bizonyítást nyert, hogy alperesnek sem vele szemben, sem az igazgatóságának elnökével szemben azonosítható követelése, elszámolási igénye nem állt, és nem is áll fenn, így önmagában is kérdéses a Kft. részére adott megbízás jogi megalapozottsága. Az elsőfokú eljárás során beszerzett bizonyítékok alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy

megjelenése, magatartása alkalmas volt arra, hogy a részvényeseiben, illetve a székhelyén tevékenységet végző munkavállalók, megbízási jogviszonyban álló jelen lévőkben félelmet, bizonytalanságot keltsen, mely a részvényesek vonatkozásában teljes mértékű bizalomvesztéssel is járt. Alperes azonosíthatatlan követelése érvényesítésére való törekvése nyilvánvalóan nem törvényes képviselő, magánszeméllyel szemben történt, hanem a társasággal, illetve annak részvényesével szemben. Ezt alátámasztja az a tény is, hogy a megbízott személy nem lakcímén, hanem több alkalommal a székhelyén kereste fel annak érdekében, hogy az elszámolási igény fennálltáról minél szélesebb körben szerezzen tudomást valamennyi helyszínen tartózkodó ügyfél. Az elsőfokú bíróságnak bizonyítást kellett volna lefolytatnia arra nézve, hogy az alperesnek egyáltalán állhat-e fenn követelése. Nyilvánvaló, hogy tevékenységét negatívan befolyásolja, üzleti, gazdasági hátrány okozására alkalmas, ha a pénzügyi, biztosítás közvetítői területen működő, ügyfelek bizalmát elnyerni igyekvő felperesi társaság székhelyén megjelenik egy ismert öklövívó „behajtó”, és az egyik részvényest/igazgatót keresi. Alperes ezzel vélt követelése teljesítésére próbálta rábírní az igazgatóságának elnökét, és így közvetetten magát a felperest. Alperes igényérvényesítésének módja, formája önmagában alkalmas annak megállapítására, hogy az alperes személye, tevékenysége a társaságban ellehetetlenült.

Az elsőfokú bíróság tévesen minősítette a megbízását teljesítő behajtó viselkedését udvariasnak. Az „udvarias” eljárás az adott helyzetben fennálló körülmények figyelembe vételével értékelhető csak, jelen esetben az eljáró személyről rendelkezésre álló, büntetőeljárásra vonatkozó információkra tekintettel a behajtó eljárása nem tekinthető udvariasnak. A kérdés nélküli belépés olyan cselekmény, amely a közvetítő személy akaratának tanúra való rákényszerítésére volt alkalmas. nem volt tudomása arról, hogy pontosan milyen követelést kell érvényesítenie a megbízás alapján, tehát alperes részéről jelentősége csupán a „fenyegetettségi állapot” előidézésének, pszichikai ráhatás gyakorlásának volt.

A megbízott behajtó egy küzdősportban elért eredményén keresztül határozta meg magát, amelynek a megbízása teljesítéséhez, annak elősegítéséhez nyilvánvalóan semmilyen szerepe nem lehetett, az csak a tevékenységének befolyásolására volt alkalmas. Hangsúlyozta, hogy alperes eljárása, a megbízás körülményei és annak eredményeként az adott módon fellépő személy eljárása eredményezi működésének veszélyeztetését, mivel bizalomvesztés történt alperes irányában, alperes társaságban maradása esetén a társaság céljainak elérését veszélyezteti. Alperes, illetve tevékenységének eredménye még nyilvánvalóan nem látszódhat meg. Összegzésként kiemelte, hogy célja a nyereséges gazdálkodás [Ptk. 3:88. § (1) bekezdése]. A Ptk. 6:62. §-ának együttműködési kötelezettségre vonatkozó rendelkezései irányadók a társasági szerződés alapján együttműködni köteles személyekre is. Az alperes nem kíván a felperes céljának elérése érdekében együttműködni, az ismertetett magatartása alkalmas volt arra, hogy a felperes üzletkötőiben, részvényesében és igazgatóságának elnökében teljes bizalomvesztést eredményezzen, és ezzel a társaság céljának elérését nagymértékben veszélyeztesse. Rendeltetésellenes a joggyakorlás, ha ugyan formálisan jogszerű, a jogszerűség látszatát keltő, de rendeltetésével ellentétes célzattal és módon gyakorolják. Az alperes eljárása csupán jogszerűség látszatát keltő volt, mivel a vélt követelése érvényesítését „álmatlan éjszakák” okozásával kívánta elérni, alperes a Ptk. 1:5. § (1) bekezdésébe ütköző módon gyakorolta a tagsági jogait. Az is megállapítható, hogy alperes üzleti elképzeléseit nem a társaság által nyújtott keretek között kívánja megvalósítani, ami céljainak elérését nagymértékben veszélyezteti, amely veszélyeztetés jelentős, valós és reális. Az alperes a tagsági jogok gyakorlása során saját érdekeit helyezi a társaság érdekei elé, ezért is indokolt az alperes tagsági jogviszonyának megszüntetése.

Az alperes a 2019. január 30. napján fellebbezési ellenkérelmet nyújtott be, amelyben kérte, hogy a Fővárosi Ítéletábrla a fellebbezéssel támadott ítéletet hagyja helyben, illetőleg marasztalja a felperest az alperes másodfokú perkölségeiben.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási teherről a feleket megfelelően tájékoztatta, illetőleg a bizonyítási eljárást megfelelő körben lefolytatta.

Iratellenesnek minősítette azt a felperesi állítást, miszerint az elsőfokú eljárás során bizonyítást nyert, hogy az alperesnek sem a felperesi társasággal, sem törvényes képviselő ... szemben nem áll fenn elszámolási igénye. Utalt arra, ugyanakkor, hogy az elszámolási igény jogalapjának vizsgálata a jelen pernek nem tárgya.

Előadta, hogy a tag kizárására abban az esetben kerülhet sor, amennyiben a tag a társaságban maradása esetén a társaság céljainak elérését nagymértékben veszélyezteti, továbbá a tagi magatartás a társaság jövőbeni működésére és céljainak elérésére súlyos veszélyt jelent. Hivatkozott alperes személyes meghallgatására, valamint törvényes képviselő tanúvallomására, amelyekből kitűnően közvetítőként járt el az alperes ... és törvényes képviselő ... mint magánszemélyek közötti elszámolási vitában, amit a csatolt okirati bizonyítékok, így a megbízólevél és az eseti megbízás is alátámaszt.

Hangsúlyozta, hogy a magánszemélyek közötti vita rendezésére, a felperesi gazdasági társaságot nem érintő, tehát nem céges jogviszony kapcsán a közvetítésre adott megbízás miatt a felperesi gazdasági társaságból való kizárás nem megengedhető.

Előadta, hogy a tanúvallomásokból, illetőleg a személyes meghallgatásból kitűnőenudvariasan járt el, nem keltett félelmet. nem ökölvívói minőségben bízta meg a közvetítéssel, illetőleg a megbízott jogellenes tevékenységet nem végzett, bűncselekményt nem követett el.

Utalt arra is, hogy a társaság jövőbeli működésére és céljainak elérésére semmilyen veszélyt nem jelentett az alperesi magatartás, illetőleg törvényes képviselő ... a perben azt nyilatkozta, hogy a társaság nyereséges lesz idén.

A fellebbezés megalapozatlan az alábbiakra tekintettel.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a kereset elbírálásához szükséges mértékben feltárta, és a feltárt tények alapján megalapozott döntést hozott. A Pp. 3.§ (4) bekezdése alapján helytállóan mellőzte a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen bizonyítást.

Az elsőfokú bíróság által kifejtett érvekkel a Fővárosi Ítéltábla maradéktalanul egyetért, azok megismétlését mellőzi. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel csupán az alábbiakat tartja szükségesnek kiemelni:

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:107. § (1) bekezdése alapján a gazdasági társaság tagja a társaságnak az érintett tag ellen indított keresete alapján bírósági határozattal a társaságból kizárható, ha a társaságban való maradása a társaság céljainak elérését nagymértékben veszélyeztetné.

A Ptk. 3:108.§ (1) bekezdése értelmében a tag kizárásához a társaság legfőbb szervének kizárás okát megjelölő határozata szükséges. A kizárás iránti perben a bíróság azt vizsgálja, hogy a tagnak e kizárás alapjául megjelölt magatartása megvalósult-e, amennyiben ez bizonyított, abból vonható-e le következtetés arra, hogy a tag társaságban maradása a társaság céljai elérését nagymértékben veszélyeztetné.

A tag kizárhatóságának feltétele tehát, hogy a tag által megvalósított magatartás veszélyeztesse a társaság további eredményes működését.

Az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a hivatkozott okirati bizonyítékok és a meghallgatások eredményeként arra a tényre, hogy az elszámolási vita nem az alperes tagsági viszonyából ered és az alperes nem a felperessel szemben, hanem, mint magánszeméllyel szemben kívánt igényt érvényesíteni. Ennélfogva az ilyen vitában való közvetítésre adott megbírás sem valósíthatja meg a

fenti tényállást.

A Ptk. 3:88. § (3) bekezdése a tag számára a többi taggal és a társasággal szemben együttműködési kötelezettséget ír elő; ennél fogva a tag nem fejthet ki olyan magatartást, amely a társaság céljai elérését nagymértékben veszélyeztetné. A tag kizárásának feltétele a kirívóan társaságellenes magatartás tanúsítása, a veszélyeztetés jelentős, reális és társaság működésének eredményességére tényleges befolyással bíró volta. A perben ilyen körülményt a felperes nem igazolt. A közvetítéssel megbízott megjelenése, és a kérdések feltétele - önmagában a megbízott személyéből következően - nem alkalmas annak bizonyítására, hogy az alperes társaságban maradása a társaság jövőbeni működésére reális veszélyt jelentene.

Az elsőfokú bíróság továbbá helytállóan állapította meg azt is, hogy a jelen eljárás tárgyát nem képezheti az alperes és törvényes képviselő ... közötti elszámolási vita; az alperesi igény jogossága az elszámolási vita személyes jellege folytán a kereset megalapozottsága szempontjából nem bír jelentőséggel. A társaság céljainak nagymértékű veszélyeztetése ugyanis az alperesi igény esetleges megalapozatlanságából sem következhetne.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a jelen eljárásban még alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes javára fellebbezési perköltség megfizetésére, míg a saját költségeit maga köteles viselni. Az alperes javára meghatározott ügyvédi munkadíj mint másodfokú perköltség mértéke a csatolt ügyvédi megbízási szerződésre tekintettel, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdés a) pontja alapján került megállapításra.

Budapest, 2019. február 6. napján

Dr. Rutkai Éva s. k.
a tanács elnöke

Dr. Kolozs Balázs s. k.
előadó bíró

Dr. Molnár József s. k.
bíró